

8. nov. 1973

FAKTA

Dato:

8. nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 47-49

hvor er grimt - alle højlyd-
blodset - Sjukel - o. s. v. disse
Sider forstår man så at
end og ved at danne sig
en mening, og deri mellem
mågt om det har sagt eller
lavet og som man ikke
synes at hver kan grinte
eller blodset - og så er det
man ander i det med gælden
og hver kan han finde sig
i selv eller nogen vej ud.

Paris

8-11-73.

Hvad jo skrev i går
er et af de sædvanlige
kryptiske udtrykke for disse
uvindelige selv bebrejdet er
som disse notes bog er
så rige på.

Gennemgikende er de jo ulla-
-berende fulde med hvad
jo ikke skal gøre, og hvad
jo hellere må prøve på
at gøre, jo er spædbart
accepterende over for situa-
-tionen som den er.
Jo er det det af dette
nogen hørlige krav til mig
selv om forandring, jo
har fuldt dusinder af sider

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

i mine næste brev med
dette krav og alt er dog
stadi'g ved det samme.
Det er mykkes l'ys tidspille
evindeligt at han kommer
med dette krav, og und-
-holdelig og formålslys kon-
-flikt.
Hvor er det dog j' vil
han? Hvor er det j' tror
j' kan komme hen?
J' kan j' ikke komme
andre steder end hvor
j' er lige for off'betalt,
Hvorfor vil j' altid være
at andet sted end i
dette off'bet. Flugten fra
off'betalt, den er mangl
på l'istede værelse i det, er

roden til alle mine konflikter.
Det er mig selv j' flygter
fra, en uimodig og skidevilde
flugt. Hvorfor kan j' dog
ikke være bare en lille
smule glad for mig selv?
Eller - lige glad - for straks
man stiller kriterierne til f'eds
og vil f'eds og er man ude
i en sammenhængende v'rding
og i en konflikt.
J' føler mig stærkt for
ledt at alle konflikter
skun var du den en mode-
-vuldende i'ntesse for os
selv. mi kunne indse at
j' indet forandres hos mig
ved disse selv bebrejdes
og krav om ændringer, at

hvad j, and gfr, beslutter
at ville gøre, hvilket krav
j, and stiller op overfor mig
Så så endes i det ved
den kendsgerning at j, er
som j, er - j, kan ikke
andre den realitet.
Det er end ikke et spørgs-
-mål om at acceptere eller
ej - det er så dan.

Paris

9-11-73.

"Do you only take
the position of doing
nothing, and things will
of themselves become
transformed"
John Cage.

Paris.

13-11-73.

Måske har j, læst
mig fast i "R+B" ideen.
Måske j, er blevet i de "R+B"
noter læser gennem årene og
det de samme spørgsmål
der behandles om og om igen.
Variationsproblem - repetitions-
-problem - til betydningen til
materiekunst og den abstrakte
stil. Med læst fast mener j, at
der efterhånden er svært for
mig at se andre løsninger
end an "R+B" på det problem
som jo er kerne i det
hule: hvordan j, en kunst
til at fungere der ikke er
baseret på eller afhængig af
en formelisme?